

PO TAURAGNŲ DANGUM

Tauragnų krašto bendruomenės laikraštis

2018 birželis Nr.108

Prie akmens, žyminčio pirmo spektaklio vietą

Bronė Juknevičienė

Šventė, kuri pakviečia namo

Birželio pabaigoje tauragniškiei iš Utenos ir Vilniaus, didesnių ir mažesnių Lietuvos miestų ir miestelių, o gal kai kas ir iš svečių šalių, nors trumpam grįžta namo. Tauragnuose vyksta Kraštiečių šventė – šiais metais jau penkta, o nuo pernai metų reginiais ir renginiais užpildanti visą savaitgalį. Šiais metais šventė buvo skirta paminėti 110-osioms metinėms, kada Tauragnuose suvaidintas pirmas spektaklis. Tokiai svarbios datai labiausiai tiko mėgėjų teatrų festivalis. Tauragniškiei mėgsta teatrą, visada laukia saviškių premjeros, o ir svečius mielai sutinka.

Pirmoji šventės diena, šeštadienis, birželio 23-oji, prasidėjo eisena iki akmens, žyminčio vietą, kur 1908 m. birželio 29 d. buvo suvaidintas spektaklis, Dviejų Moterų komedija „Velniškas spąstuose“. 1908 m. čia stovėjo Justino Toleikio klotynas, priėmęs pirmojo spektaklio artistus ir žiūrovus.

Tauragnų mėgėjų teatro „Mokas“ režisierė Loreta Juškėnienė susirinkusiems papasakojo, kokia buvo teatro pradžia Tauragnuose. Žmones vaidinti ir tuo pradžiuginti parapijiečius paskatino vikaras Juozas Šnapštys-Margalis. Iš pradžių norėta pasirinkti Keturakio (tai broliai Antanas bei Juozas Vilkutaičiai, pasirinkę tokį slapyvardį) komediją „Amerika pirtyje“, nepaprastai tuo metu populiarią, bet, apsvarsčius visas galimybes, pasirinktas kitas veikalas. Spektaklio režisieriumi tapo sumanymo autorius J. Šnapštys-Margalis, jis ir pats rodė, kaip reikia vaidinti, kad žiūrovai scenoje matytų ne savo kaimynus, o komedijos veikėjus. Leidimu rodyti vaidinimą rūpinosi pats Margalis ir Antanas Gineitis, o pasirašė gubernatorius Piotras Veriovkinas, Vyžuonėlių dvaro savininkas. Vaidinimas pavyko. Patenkinti buvo ir žiūrovai, ir patys vaidintojai, apie renginį rašė to meto laikraštis „Vilniaus žinios“. L. Juškėnienė pasakojimą parengė pagal mokytojo Jono Belopetravičiaus, ilgamečio „Moko“ artisto, dar visai neseniai mus palikusio, knygelę „Tauragnų vaidintojų takais“ (1998 m.). L. Juškėnienė dėkojo visiems teatro vaidintojams, kurie jau ilgus metus „neišsibarsto“, savo laisvalaikį skiria repeticijoms, pasirodymams ne tik savoje scenoje. Šiais metais tauragniškiei artistai švenčia dar vieną sukaktį – prieš 20 metų Tauragnų mėgėjų teatras ga-

vo „Moko“ vardą, ta proga sukurta nauja teatro vėliava (autorė kraštiečių dailininkė Vida Navikienė), kurią eisenoje nešė Tauragnų seniūnas, „Moko“ bei „Žaliaduonių“ teatro artistas Alvydas Danauskas.

Eisenos dalyviai stabtelėjo ir prie stogastulpio kunigui Juozui Šnapščiui-Margaliui, apie kurio gyvenimą papasakojo šių eilučių autorė. J. Šnapštys-Margalis buvo tautinio atgimimo žadintojas, tautos dvasinių ir fizinių žaizdų gydytojas, poetas, prozininkas, publicistas, vertėjas, dramaturgas, režisierius. Vaižgantas Margalį vadino *kultūros darbininku*, poetas ir kunigas J. Lindė-Dobilas – *triukšminguoju poetu Margaliu*, nes nenuorama kunigas vis buvo mėtomas į atokias parapijas. Jo paskyrimų maršrutas buvo Kaunas–užkampis, vėl Kaunas ir vėl užkampis. Tauragnų parapija irgi buvo užkampis, čia J. Šnapštys-Margalis gyveno ir dirbo 1908–1910 m. Bet kur beatsidurtų kunigas, žmonės jį mėgo už sugebėjimą bendrauti, ypač su jaunimu, už neturtingųjų globą, *daktaravimą*, vertino kaip geraširdį kunigą. Neužgyveno turtu, tik turėjo kalnus knygų, nebijojo mirti, tik baiminosi išeiti neužbaigęs rašyti dar vienos knygelės. Pamėgo jį ir tauragniškiai, čia poetas ir kunigas subūrė žmones ir uždegė norą vaidinti. *Užkampis* Margaliui tapo miela vieta, kurią labai gaila buvo palikti, kai laukė nauja parapija, dabar jau Žemaitijoje. Rudenį jis dar sugrįžo atsisveikinti su parapijiečiais, atsisveikinimas buvo labai liūdnas. Utenoje parašytame eilėraštyje apie Tauragnus jis sako: *Gryčia apsiniakė, / Kažko trūksta jai... / Dengiasi dumblyne / Kiemas ir keliai...*(parengta pagal G. Isoko surinktą medžiagą).

Toliau šventė tęsėsi kultūros namuose. Susirinkusius sveikino Seimo narys Edmundas Pupinis, kraštiečių, mero patarėjas Gintautas Petravičius, buvęs režisierius, Tauragnų krašto garbės pilietis Vygantas Varneckas, kraštiečių aktorius, Tauragnų krašto garbės pilietis Alvidas Jauniškis.

Dovaną – Nepriklausomybės akto kopiją įteikė Seimo narys Edmundas Pupinis

Šventės dalyviai pamatė net penkis spektaklius. Rokiškio r. Bajorų kultūros centro mėgėjų teatro „Šnekutis“ spektaklis „Pabezdėk po jazminais“ pagal Daivos Čepauskaitės pjesę „Pupos“ (režisierė Nijolė Čirūnienė) ne vieną sugraudino, Anykščių Antano Baranausko pagrindinės mokyklos mokytojų teatro grupė ir Anykščių k.c. Ažuožerių skyriaus romantinio dainavimo grupė „Romantika“ sužavėjo

Sveikina mero patarėjas kraštiečių Gintautas Petravičius

Ir kraštiečių aktorius Alvidas Jauniškis

prasminga ir jautria poetine kompozicija „Noriu pasakyti“ pagal Vainių Baką ir Daivą Čepauskaitę (režisierė Alvyra Simanonienė). Į senąją Lietuvos kaimą žiūrovus nukėlė Rokiškio liaudies teatras, suvaidinęs Vytauto Bičiūno komediją „Varnalėšos“ (režisierius Eligijus Daugnora), daug gerų emocijų ir nemažą juoko dozę suteikė Krekenavos kultūros centro mėgėjų teatras „Avilys“ iš Panevėžio r., parodęs Remigijaus Paciukonio komediją „Nei velnias, nei gegutė“ (režisierė Miranda Vaitkevičienė).

„Moko“ režisierė Loreta Juškėnienė ir buvęs režisierius Vygantas Varneckas

Mėgėjų teatrų festivalį užbaigė tauragniškiai su premjera – spektakliu „Išklausyk mus“ pagal Kastyčio Kalvyčio pjesę „Lifte“ (režisierė L. Juškėnienė).

Šalia jau ne pirmus metus vaidinančių „Moko“ artistų scenoje debiutavo Danutė ir Gintautas Valkauskai iš Maleckažemio kaimo. Jaudulio užteko visiems, bet žiūrovai artistams padėjo nuoširdžiais plojimais, gėlėmis. Visi kolektyvai buvo apdovanoti simboliniais *Mokiukais*, kurie primins festivalį, šiltą priėmimą Tauragnuose, susidomėjusius žiūrovus.

Tauragniškiai po spektaklio

Festivalio metu buvo pristatyta nuotraukų paroda „Senieji Tauragnai ir tauragniškiai“. Viena iš šventės dalyvių šią parodą pavadino išskirtine. Tiek šventės pradžioje, tiek pertraukų tarp spektaklių metu prie nuotraukų būriavosi žmonės, kiekvienas rasdamas, kas jam įdomu: senoji bažnyčia, miestelio erdvės, žmonės. Tauragniškiai ieškojo pažįstamų veidų, nors nuo nuotraukose sustabdyto laiko praėjo jau daug daug metų. Nuotraukos nespaltvotos, bet jose daugybė to meto gyvenimo spalvų. Viena šventės dalyvė atkreipė dėmesį į nuotraukose įamžintų žmonių aprangą, prisiminė, kaip vargingai gyveno, kaip stengėsi nors nertais *kalnieriukais* pasipuošti. Dalis parodoje eksponuojamų nuotraukų buvo iš Utenos kraštotyros muziejaus fondų, dalį, o tai ypač džiugina, atnešė žmonės (Danutė Mikulėnienė, Rita Pundzienė, Nijolė Šuminienė, Danutė Valkauskienė). Kultūrinių renginių organizatorė Danguolė Trimonienė padėjo visiems, kurie pasidalino išsaugotomis vertybėmis. Rei-

„Drovuoliai“ ir jų gerbėja

kia tikėtis, kad ir daugiau žmonių pervers savo albumus, o tokia paroda galėtų būti ne viena. Vakare tauragniškiai ir svečiai rinkosi prie Joninių laužo, kur koncertavo grupė „Drovuoliai“, Verutė ir Povilas Gimbučiai visus vaišino skania žuviene.

Projektą „Kraštiečių šventė Tauragnuose“ rėmė Žemės ūkio ministerija. Taip pat prisidėjo Tauragnų krašto bendruomenė, Utenos kultūros centras.

24 dieną, sekmadienį, Tauragnų kultūros namuose vyko tarptautinis profesionaliosios muzikos bei teatro festivalis, kurį organizavo VŠĮ „Milžinų kaimelis“. Susirinkusieji pamatė keturis labai skirtingus ir įdomius darbus: GOFF-Company (Berlynas) spektaklį „Rožanov prieš Gogolį“ (pagal Viktor Jerofejev), Jelenos Dergačiovos Plastikos teatro (Sankt Peterburgas) spektaklį „Rusų triptikas“, teatro „Komik-Trest“ Klonų šou (Sankt Peterburgas) spektaklį „Naftalinas“. Festivalį užbaigė avangardinio džiazio trio „RuKI“ (Sankt Peterburgas). Pernai per Kraštiečių šventę buvo padaryta pradžia, festivalio iniciatorius Grigorij Kofman pažadėjo, kad ir kitais metais festivalis Tauragnuose bus. Šiais metais vėl išgirdom pažadą ir tikimės, kad jis bus ištesėtas. Ir to labai norim. Jei pernai dar buvo abejonių, ar susirinks publika, tai šiais metais jų nebeliko. Nuostabą, kad mažame miestelyje gali vykti tokio profesionalumo renginys, keitė labai tikroviška supratimas, kad vieta nesvarbu. Salėje beveik nebuvo tuščių kėdžių, žiūrovai susirinko iš įvairių rajono vietų (o gal buvo ir iš toliau?), per pertraukas buvo diskutuojama apie ką tik pamatytą pasirodymą. Seniūnas A. Danauskas dėkojo aktoriams ir muzikantams iš Berlyno ir Sankt Peterburgo už suteiktą galimybę pamatyti daugiau, plačiau, giliau negu galbūt esame įpratę. Mokomės pažinti, suprasti ir vertinti išskirtinio lygio ir kitokios meninės raiškos darbus.

Tarptautinį festivalį rėmė Utenos r. savivaldybė.

Spektaklis „Naftalinas“.

Dar prieš prasidedant šventei Seimo narys E. Pupinis pasakė, kad daug kas skelbiasi kultūros sostinėmis, bet Tauragnai kiekvieną vasarą TAMPA kultūros sostinė!

Ačiū UKC Tauragnų skyriaus darbuotojoms Danguolei Trimonienei, Vilmai Valienei, Loretai Juškėnienei, kurios padarė daugiau nei priklauso, kad Kraštiečių šventė pakviestų grįžti NAMO, saviveiklininkams ir visiems seniūnijos gyventojams, kurie stengėsi, kad NAMAI būtų jaukūs...

Teatrų kolektyvams buvo įteikti originalūs suvenyrai

Vaikų laukė batutas

Jelena Dergačiova į spektaklį įtraukė ir žiurovus

Žiurovų salėje netrūko abi dienas

----- Birželio mėnesio jubiliejai. Sveikiname!

50 metų sukanka tauragniškai Violetai Stundžaitėi ir Ritai Pundzienei iš Stūglių kaimo;

60 metų jubiliejų švenčia tauragniškiai Jūratė ir Arvydas Paleckiai ir Angelė Valienė iš Klykių;

70 metų sukaktį pažymi tauragniškis Vydas Pranas Balčiūnas;

75 metai sukanka Aldonai Kučinskienei iš Tauragnų kaimo ir Angelei Židonienei iš Nečioniškio;

80 metų jubiliejų švenčia Julija Šuminienė iš Vaišnoriškės;

85 metai sukanka tauragniškai Teresei Tamarai Vanagaitei ir Vladislavai Vapsvienei iš Urviškių kaimo.

Danguolė Trimonienė Pirmosios pradalgės šventė

Birželio 9 dieną Tauragnų krašto bendruomenė kartu su UKC Tauragnų skyriumi ir Klykių bendruomene jau trečią kartą Klykiuose organizavo Pirmosios pradalgės šventę. Šiais, šimtmečio metais, šventė prasidėjo istorinės vėliavos iškėlimu prie Klykių bendruomenės namų. Pirmininkė Rita Butavičienė supažindino su kaimo istorija.

Po oficialiosios dalies būrys vyrų patraukė į pievą. Pjauti jiems skambiomis dainomis padėjo Tauragnų skyriaus folklorinio ansamblio moterys, jos ir blynų su dažiniu šienploviams į pievą atnešė. Oras buvo puikus, nuotaika gera, tai dalgio aštrumą išbandė ir kelios moterys.

Poilsio akimirka. Blynai su dažiniu.

Kai žolelė gražiai sugulė į pradalgius, visi rinkosi po gražuoliu Klykių ąžuolu. Čia vaišinosi šaltibarščiais su bulvėmis, naminiu sūriu, šoko ir dainavo. Linksmo Tauragnų skyriaus kapela, vadovaujama Vilmos Valienės.

Projektą „Bendruomeniškumą stiprinantys tradiciniai etnokultūriniai renginiai Tauragnuose“ remia Utenos rajono savivaldybė.

Rita Butavičienė

Šventė Klykių bendruomenėje

Šiomet vasaros pradžia Klykių bendruomenėje buvo pažymėta jubiliejumi – „Lietuvai 100 – Klykių bendruomenei 10 metų“. Šventę finansavo ir rėmė Utenos rajono savivaldybės Kultūros skyrius. Gerai nusiteikę bendruomenės nariai rinkosi į bendruomenės namus. Visiems šventės dalyviams buvo įsegtas trispalvis gėlės žiedas. Šias gėles nunėrė Ona Šyviene, Genutė Musteikienė ir Angelė Valienė.

Šventės prasidėjo Klykių bendruomenės susirinkimu, kurio metu išklaudyta bendruomenės pirmininkės ir buhalterės ataskaitos už 2017 metus, aptarti bendruomenei aktualūs klausimai.

Po susirinkimo šventė persikėlė į bendruomenės kiemą, po šimtamečiu ąžuolu. Jo pavėsyje bendruomenę su 10-uoju gimtadieniu pasveikino Utenos KC Kuktiškių skyriaus kultūrinių renginių organizatorė Giedrė Tubelienė ir Tauragnų krašto bendruomenės pirmininkė Danguolė Trimonienė.

Susirinkusiems koncertavo Kuktiškių skyriaus mišrus ansamblis, vadovaujamas Ligitos Balčiūnienės. Visi norintys galėjo apžiūrėti net dvi parodas, eksponuojamas Klykių

bendruomenės namuose. Tai Utenos miesto darželio „Saulutė“ vaikučių ir auklėtojų laivelių parodą „Lietuvos 100-čio laivelių“ ir Ernestos Butavičiūtės-Vainiūšės fotografijų parodą.

Dar ilgai netilo muzika ir dainos ažuolo pavėsyje. Ačiū visiems dalyvavusiems.

Pristatomi svečiai iš Kuktiškių

Ažuolo pavėsyje

Renginiai skirti Valstybės dienai

Susitikime liepos 6 dieną ant Taurapilio piliakalnio

20 val. Bėgimas. Tauragnų piliakalnis–Taurapilis.

(Registruotis tel. 8 682 81477). Apdovanojimai.

20.30 val. UKC Tauragnų skyriaus kolektyvų, dalyvaujančių

Dainų šventėje, programa: Vaikų ir jaunimo teatro studijos poetinė kompozicija „Lietuva, tėvyne mūsų“ ir Folkloro ansamblio programa „Iš Žiniuonės skrynios“.

21.00 val. *Tautiška giesmė* ant Taurapilio piliakalnio.

Piliakalnio papėdėje vaišinsimės vasaros žolelių arbata...

Junkimės visi į didelį būrį ir kartu giedokime Šimtmečio

Tautiška giesmė!

Trumpai

Artėjant Dainų šventei birželio 9 dieną šimtas Lietuvos mėgėjų teatrų, tame tarpe ir UKC Tauragnų skyriaus mėgėjų teatras „Mokas“ bei Vaikų ir jaunimo teatro studija, dalyvavo Teatro dienos generalinėje repeticijoje Telšiuose. Savo programa tauragniškiai pagerbė Tautos Šviesulį – Vydūną.

(Informacija Loretos Juškėnienės).

Jaunieji skaitovai su režisiere Loreta Juškėniene Telšiuose

Informacija

Liepos 26-29 d. važiuojantiems į Lenkiją

Išvykstame 5 val. ryto nuo kultūros namų. Stosime Utenoje. Zlotų nusipirkite, nors gidas sakė, kad ir jis turės autobuse, galėsite išsikeisti. Atsiskaityti Lenkijoje galima ir kortele.

Autobuse gidas rinks už ekskursijas, galėsite mokėti ir eurais. Tai apie 30 Eurų suaugusiems ir apie 20 vaikams (čia su plaukimo laivu kaina – jei norėsime plaukti).

Iki liepos 20 dienos atneškite likusius pinigus už kelionę. Bendruomenės nariams ir rėmėjams bus dengiama nuo 20 iki 40 Eurų. Kiek bus dengiama, sužinosite atnešę, tada gausite ir „bilietą“ su pažymėta vieta.

Sopote, kur nakvosime, kiekviena name aukšte yra virtuvė ir šaldytuvai.

Sklandaus pasiruošimo kelionei ir šiltų dienų!

Jei atsiranda negalinčių važiuoti, praneškite, dar yra norinčių.

Bendruomenės pirmininkė

VASAROS RUBRIKA

Atostogos

Danguolė Trimonienė

Vasara – atostogų metas. Kviečiame rašyti apie kraštus, kuriuose pabuvojote, ką įdomaus pamatėte, kur siūlytumėte ir kitiems nuvažiuoti. Rubriką pradėdama aš pati, birželio viduryje aplankiusi Angliją, tik šįkart ne Londoną, o Kornvalio grafystę.

Kelionės žemėlapis

Birželio 12 d. Atskridome į Bristolį. Iki Plimuto važiuojame dar apie 200 km. Čia apsistojome pas giminaičius.

Birželio 13 d. Ekskursija po miestą. Plimutas – miestas esantis pietvakarių Anglijoje, Plimo ir Tamaros upių žiotyse. Plimuto įlankoje ir yra vienas didžiausių uostų Europoje. Miestas garsus savo jūrine praeitimi, o II pasaulinio karo metu čia buvo Karališkų jūrų pajėgų laivyno bazė. Po 1941 m. bombardavimo miestas buvo atstatytas. Čia yra vis dar didžiausia karinių jūrų laivyno bazė vakarų Europoje. Aplankėme Karališkąją tvirtovę, parkus, paplūdimius. Miestas nėra kažkuo labai išpūdingas, tačiau jis ir nebuvo mūsų svarbiausias kelionės tikslas.

Birželio 13 d. Pirmas sustojimas labai spalvingame pakrantės miestelyje – **Looe** (Lū). Labai siauros gatvelės. Sakė, būtina paragauti Cornish pasty (panašu į lietuviškus kibinus), tai valgėme, bet skonis nebuvo ypatingas, o ledai buvo skanūs kaip ir visur. Užsilipom ant uolų, grožėjomės miesteliu ir laivais. Įžūlūs paukščiai, kurių visur pilna, net kabo skelbimai, kad saugotis, nes jie agresyvūs, iš vienos mūsų keliautojos rankų akiplėšiškai pavogė bebaigiamą valgyti tą “kibiną”...

Antras sustojimas **Newquay** (Niūki) miestelyje. Labai gražus paplūdimys, kur tiesiog ramiai sėdėjom terasoje, grožėjomis gamta ir skanavom kas alų, o kas sidrą.

Trečias sustojimas. Atvykome į **Ludgvan** kaime netoli **Penzance** (Penzans) miestelio. Čia apsistojome išnuomotame name (kaina žmogui 30 svarų), kepėm dešreles, nakvojome.

Birželio 15 d. Pirmas sustojimas **Marazion**. Čia saloje yra **St. Michael's Mount** (Šv. Mykolo kalnas) – kadaise buvusi gynybinė tvirtovė ir benediktinų vienuolynas. Atoslūgio metu į salą galima nueiti pėsčiomis (ką mes ir padarėme), o potvynio metu plukdina kateriukai. Spėjom viską apžiūrėti ir dar grįžti, kol vanduo neapsėmė keliuko iš salos.

Antras sustojimas **Porthcurne** – mažame kaimelyje pie-

tinėje Kornvalio pakrantėje. Jis žymiausias savo teatru – **Minack theatre** (Minack teatras), įrengtu aukštai ant uolų virš Atlanto vandenyno. Tik lipti takeliu reikia atsargiai, jis vietomis gąsdina stačiais, uolėtais šlaitais. Žemai – labai gražus paplūdimys (**Porthcurno Beach**). Kai kas nepabūgo vandenyne išsimaudyt, kai kas tik kojas sušlapo. Labiausiai turbūt džiaugėsi su mumis keliavęs šuo Spaikas – maudėsi visur, kur tik buvo galima...

Trečias sustojimas – **Land's End** yra laikomas tolimiausiu Jungtinių Karalysčių pietvakarių tašku. Tai vadinama „žemės pabaiga“, kuri turistų gausiai lankoma, čia daug įvairių prekybos taškų, kavinių, tačiau pati vieta nėra išpūdingiausia iš matytų.

Grįžome į Plimutą. (Plimutas priklauso Devon regionui, ne Cornwall).

Birželio 16 d. Visą dieną praleidome **Tintagel** miestelyje. Tintagelis – gyvenvietė, kurią garsina legenda apie Karalių Artūrą ir jo Apvaliojo stalo riterius. Iškyšulyje stūksantys XIII a. Tintagelio pilies griuvėsiai pasiekiami lipant siauru takeliu aukštyn, o užlipus atsiveriantys vaizdai užgniaužia kvapą...

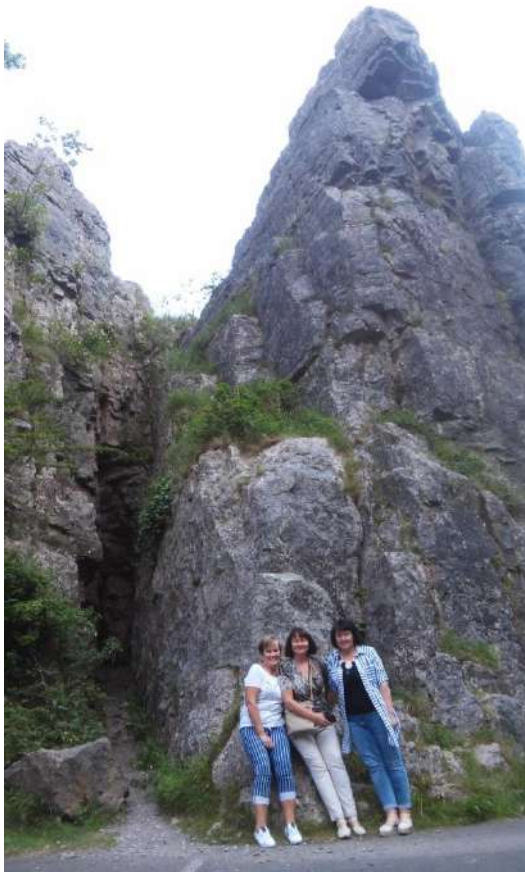
Pakrantėje, tiesiai po uola, ant kurios stovi pilies griuvėsiai, yra **Merlin's Cave** (Merlino urvas), kurį perėjęs išlįsi kitoje uolos pusėje. Urve yra vandens, tačiau įmanoma eiti akmenimis arba palei urvo sienas. Buvo atoslūgis, tai galėjome įlįsti į urvą, vėliau vanduo pakilo ir įlįsti į urvą jau nebebuvo galima.

Birželio 17 d. Skrydis namo.

Žinoma, daug vietų dar nespėta pamatyti, tikiuosi dar kada nors sugrįžti...

Labiausiai sužavėjo Kornvalio grafystės gamta – šalia aukštų, uolėtų krantų plyti smėlio paplūdimiai, kurių krantus skalauja didingas Atlanto vandenynas.

Labiausias baugino siauri keliukai, kuriais mus vežiojo, tokie siauri, kad norėdamos prasilenkti mažinos net sustoja praleisdami viena kitą. Ir, žinoma, eismas kairiaja kelio puse. Vis atrodė, kad tiesiai į mus įvažiuos koks automobilis... Teko pasitikėti vairuotojoms. Vežiojo tai šaunios moterys!

Pakeliui į Plimutą

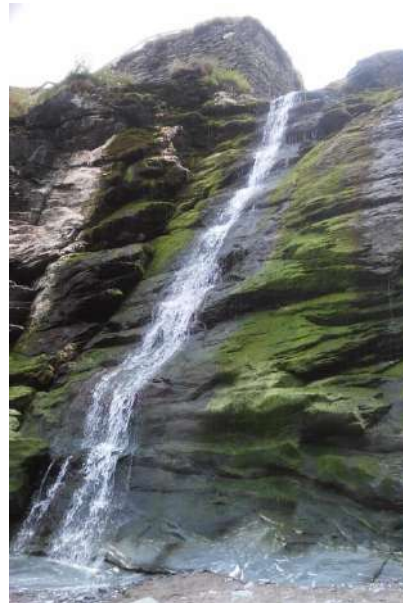
Ir visai nebaisu

Šv. Mykolo kalnas

Aukštoka, tačiau visai saugu

Galima pamatyti ir nedidelį krioklį; Pakrantės miestukas

Porcija lazanijos kavinėje. Skanu, bet visko per daug

Plimutas

Apsilankykite. Patirsite įstabių akimirkų.

Lauksime Jūsų reportažų iš kelionių

Tęsiame rubriką „Iš pageltusių spaudos puslapių”

1979 m. balandžio 12 d.

Jaunųjų gamtininkų šventė

Tauragnų vidurinės mokyklos jaunieji gamtininkai nekantriai laukė vertinimo komisijos pasirodymo, užmiršę, kad prasideda pavasario atostogos, kad jau beveik visi autobusai išvažiavo ir teks į namus grįžti pėsčiomis.

Svečiai nori viską žinoti labai smulkiai, kad galėtų objektyviai nustatyti pirmą kartą mokykloje organizuoto jaunųjų gamtininkų konkurso nugalėtojus. Teorinėje konkurso dalyje labai gerai pasirodė J. Musteikis, G. Stundžia, V. Kelevišiūtė, A. Kazickaitė, J. Šinkūnaitė, R. Grašytė. Pirmoji vieta atiteko septintokui J. Musteikiui. Antrąją ir trečiąją vietas iškovojo šeštokės G. Gasytė ir V. Kelevišiūtė. Ketvirtoji ir penktoji vietos atiteko A. Lazauskui ir A. Žaunieriui. Paskatinimo prizai įteikti A. Šyviui, G. Stundžiai, D. Vitkauskaitei, R. Deveikytei, A. Kazickaitei ir J. Šinkūnaitei.

Moksleiviams plojant, LTSR Gamtos apsaugos draugijos garbės raštas įteiktas ir mokytojai B. Slapšienei.

J. Belopetravičius

1988 m. sausio 9 d.

Dramos mylėtojai

Antri metai prie Tauragnų zoninių kultūros namų veikia vaikų dramos studija, kuriai vadovauja vyriausiasis metodininkas V. Varneckas. Dvylika vidurinės mokyklos moksleivių semiasi vaidybos paslapčių, nuo pavasario įtemptai repetavo, ruošdami B. Sruogos pjesės „Aitvaras teisėjas“ sutrumpintą variantą. Pasirodė sėkmingai rajoniniame vaikų dramos kolektyvų konkurse, atstovavo rajonui ir zoniniame, vykusiame Pasvalyje, kur iš aštuonių rajonų kolektyvų buvo pripažinti geriausiai. Jaunieji scenos mylėtojai jau spėjo įsiminti išraiškingai vaidinančius sesutę ir broliuką Adelitą bei Andrių Tilvyčius, Loretą Kairionytę bei kitus studijos narius.

R. Totorytė

Vasario 6 d.

Prigijo mūsų Tauragnuos

Esu įsitikinusi, kad tauragniškiai sutiks su manimi, jog mūsų miestelis turi išties puikų, mūsų pačių ir mūsų mažylių sveikata besirūpinantį gydytoją Arvydą Paleckį. Jaunas specialistas atvažiavo pas mus ir tikriausiai jau spėjo pamėgti Tauragnus.

Esu jauna mama, todėl be gydytojo pagalbos išsiversti neįmanoma – bemat mažyliui sloga, kosulys, temperatūra – ir mamai gyvas nerimas dėl savojo sūnelio. O tie susirgimai – ne tokie ir reti, ir apskritai kitąsyk mamos dėl kiekvienos smulkmenos linkusios gydytoją trukdyti, bet mūsiškis visada randa laiko apsilankyti kviečiamas, visuomet pataria, nuramina.

Gal kai kas man mintyse paprieštaraus – gydytojas juk privalo, tai jo pareiga. Taip, sutinku. Bet juk ir pareigas ne visi vienodai atlieka. Vietos gydytojui savaip ir sunku – esi, kaip sakoma, ant visų akių – visi pažįsta iki smulkmenų. Bet iki šiol tauragniškiai Arvydo Paleckio darbe neįžiūrėjo nieko peiktino. O tai, manau, ne taip jau ir mažai.

G. Tubelienė

Vasario 27 d.

Gražūs mano Tauragnai...

Nors natūralios žalumos netrūksta, tačiau daug ir patys sodiname. Miestelį supa gražiai kylantis spygliuočių jaunuolynas. Bet mišką vis tikrai reikėtų sodinti labai apgalvotai, su perspektyva. Tauragno ir Labės krantai apsodinti eglaitėmis kol kas puošia gamtovaizdį. Bet ateityje vietoj dabartinio puikaus peizažo prieš akis turėsime tikrai dunksančią suaugusių eglių sieną.

Tarp parduotuvės ir kultūros namų yra skveras, kur augo įvairiarūšiai medžiai. Jie buvo sutankėję ir išsikeroję. Reikėjo patvarkyti. Bet tiek įsismaginome retinti ir genėti, jog dabar beliko vos keletas medžių. O buvo galima jų kur kas daugiau išsaugoti ir statant naująją kolūkio kontorą. Kasmet iš dviejų gandraizdžių pakildavo balti gražuoliai paukščiai. Dabar jau antras pavasaris jie tikrai pasklando virš miestelio. Visi esame per daug užsiėmę. O gal įrengti naują gandraizdį daug kam šiandien atrodo nerimta, vaikiška?

Nors gerokai pavėlavus, tačiau klaidos taisomos. Šiuo metu vandenų apsaugai apylinkėse skiriamas didesnis dėmesys. Kolūkio valdyba buvo įpareigota sutvarkyti Tauragno pakrantėje griūvančius tvartus. Šiuo metu pastatai suremontuoti ir paversti grūdų sandėliais, aplinka sutvarkyta.

Tiek Tauragnų, tiek T. Tilvyčio kolūkiuose prie tvartų kai kur dar reikia įrengti mėšlides. Tuomet ir gamybinių pastatų aplinka taps tvarkingesnė, ir atviri vandenys nebus teršiami. Pavojų kelia ir per daugelį metų išdėstytos amoniakinio vandens saugyklos. Turėdami jų mažai, bet geriau sutvarkytų, neterštume taip aplinkos.

A. Danauskas, Tauragnų
veterinarinės ligoninės
vedėjas

Kovo 31 d.

Pavasario darbymečiui pasiruošę kolūkio mechanizatorius Kazys Stundžia. Jis su krautuvu į barstymo mašinas kraus mineralines trąšas. Kazys Stundžia ne kartą yra tapęs mechanizatorių, vairuojančių MTZ tipo traktorių, darbo varžybų nugalėtoju ir prizininku. Ir šį jau pasibaigusį ketvirtį jis gerai pasidarbavo – tvarkė organines trąšas, triūsė kituose gamybos baruose.

V. Vaiginis; A. Vaikučio nuotr.

Kovo 26 d.

Neatsitraukdami nuo gamybos

Tauragnų kolūkyje Sėlos brigados vadovu Petras Žala pradėjo dirbti baigęs Alantos tarybinį ūkį-technikumą. Kurį laiką įgytų žinių lyg ir užteko, bet pernai nutarė mokslus tęsti neakivaizdžiai ir įstojo į Lietuvos žemės ūkio akademiją.

Tauragnų brigados vadovo pavaduotoja iki šiol buvo Aldona Kavalčiukienė. Ji taip pat Žemės ūkio akademijos neakivaizdininkė ir pradės dirbti agronome.

Šioje aukštojoje mokykloje neakivaizdžiai ekonomiką studijuoja ūkio buhalterijos darbuotoja Aldona Bareikytė. Kolūkio vyr. veterinarijos gydytojas Remigijus Kukarėnas – Lietuvos veterinarijos akademijos IV kurso neakivaizdininkas.

Šiuo met Tauragnų kolūkyje dirba dešimt specialistų, turinčių aukštojo mokslo diplomus.

Č. Daumantas

Gegužės 9 d.

Gyvenvietėje prie Klykių

Plečiasi T. Tilvyčio kolūkio Vilkablauzdės gyvenvietės naujoji dalis. Čia ūkio statybininkai pradėjo parduotuvės statybą, o rajono statybos organizacijos darbininkai mūrija ūkinius pastatus, vėliau statys penkis alytiškius gyvenamuosius namus. Šiomet gyvenvietėje įkurtuves švęs Babrauskų, Laurinavičių, Jackūnų šeimos, kurios gyvenamuosius namus ir ūkio pastatus statosi su ūkio parama.

D. Pasaris

Liepos 14 d.

T. Tilvyčio kolūkyje javapjūtėje ruošiamasi dirbuotis su septyniais kombainais. Ko trūksta, ką dar reikia padaryti? – tuo neseniai įsitikino kolūkio liaudies kontrolieriai. Į patikrinimą pasikvietė ir ūkio vadovą. Apžiūrėjus techniką, mechanizatoriai buvo paraginti geriau ją užsandarinti, greičiau sutvarkyti paskutinį kombainą. Patikrinime dalyvavo ir patys kombaininkai, tad visi reikalai buvo sprendžiami vietoje.

V. Vijeikio nuotraukoje: liaudies kontrolieriai kombainininkai Gintautas Jučius, Rimantas Valys, kolūkio pirmininkas Alfonsas Jurgelėnas, grupės pirmininkas agronomas Alizas Umbrasas.

ATA *Seniūnijoje*

Birželio mėn. mirė

*BRONISLAVA VAIŠNORIENĖ, 84 m., Stučių k.,
TEKLĖ VIRVITIENĖ, 98 m., m., Maleckąžemio k.*

Užjaučiame artimuosius

Nuotraukos Dainiaus Atkočiūno, Ernestos Butavičiūtės-Vainiušės, Linos Paukštienės, taip pat iš asmeninių archyvų;

Redagavo ir maketavo Danguolė Trimonienė
Spausdino Utenos spaustuvė